

Száznegyven hektóliter palackozott bort, egymillió nagyfröccsöt kap Szeged

LESZ MIT INNI AZ ÜNNEPEK ALATT

»Bor, bor ennek a neve! Sok girbe-görbe tőkének a leve». Ez a tréfás rímus jut az ember eszébe, ha a Csongrád vidéki pincegazdaság sokfajta borát kóstolgatja. Ilyenkor tévív idején, a dísznótorok szezonjában az évvégi ünnepek előtt arról se feledkezzünk meg, lesz-e nálunk leőblíteni a hurka és kolbász ízét, vagy lesz-e józamatú, elég erős bor az »üvegharangban«, amikor majd búcsúztatjuk az ő-esztendő és a Csongrád vidéki Pincegazdaság igazgatóját, Sajó Gyula elvtársat, a várható borellátás mennyiségéről. A vállalat ugyanis nemcsak termeszéssel, hanem felvásárlással és a vendéglátóipar, a kereskedelmi vállalatok, az utasellátó és a földművelőszövetkezetek borellátásával is foglalkozik.

Milyen volt a termés ez évben a pincegazdaság telepein?

A négy évvel ezelőtt alakult célgazdaságunk, melynek telepei több községben és városban vannak, az idén érte el a legnagyobb terméseredményt. Annak ellenére, hogy Pusztamérgesen és Ruzsán átlagosan 60–70 százalékos jégkárt szenvedtek szőlőjeink, a holdankénti átlag — a termés emelkedett. Olyan szőlőtábláink is vannak, amelyek katasztrális holdanként 40–50 mázsát, sőt egy-két tábla 60–70 mázsá szőlőt is terem. Ha az 1954-es szőlőtermésünket száz százaléknak vesszük, akkor az idei termés 703 százaléknak vehető. Természetesen ebben benne van a szőlőterületek növekedése is. Ugyanakkor szép eredményt mutat a mennyiségi fejlődés: Míg 1954-ben, amikor a szőlőterületeket átvettük, az egy katasztrális holdra eső átlagtermés 6,7 mázsá volt, 1957-ben már 21 mázsá, annak ellenére, hogy jégkárt is szenvedtünk.

Milyen volt a termelőszövetkezetek és egyéni gazdaságok szőlőtermése?

Nem panaszkodhatnak termelőszövetkezeteink és egyéni dolgozó parasztjaink sem. Szőlőtermésük több mint 15 százalékkal magasabb volt ez évben, mint például 1956-ban. Ez a növekedés több, mint 20 ezer hektoliter bort jelent. Az idén a legjobb termést adó pincekörzet Csongrád városa volt. Itt 27 százalékkal volt az idén magasabb a terméseredmény. Sajnos azonban a felvásárlással mégis elmaradtunk egyes falvakban. Igen szép eredmények vannak Mórakalmoson, Ásotthalmon, Üllés és Csongrád környékén, de Pusztamérges, Szatmár és Kistélek környékén erősödik a kupecereskedelem, ami megnehezíti az állami felvásárlást.

A központi készlet biztosítására mit tett és mit tesz a vállalat?

Elsősorban a szerződés kötésével és szabadfelvásárlással biztosítja a tervteljesítést. A szerződés kötés igen előnyös a termelők részére. Kapnak művelési előleget, hektóliterenként 200 forintot. Ugyanakkor 10 százalékkal magasabb árat kapnak a mindenkori kialakult árnál. Ha jöminőségű bort adnak át a vállalatnak, akkor minőségi felárban is részesülnek. Akik felismerték és tapasztalatból tudják, milyen haszonnal jár a szerződés kötés, nem is igen késlekednek, igyekeznek minél előbb szerződést kötni. Akik eddig elmulasztották valamilyen oknál fogva a szerződés kötését, helyes, ha igyekeznek, mert előreláthatóan december 31-ig köthetnek majd szer-

ződést a vállalat pincegazdaságával, telephelyein.

Jól tárolják-e a borokat Csongrád megyében?

Vállalatunknál szakszerűen tárolunk mindenfajta bort. Sajnos azonban egyes termelőknél a pajtában, fészterben tartják a hordókat és így a bor fejlődése nincs biztosítva. Beköszöntött a hideg, nincs kiejedve a bor. Ilyen helyen, ahol nem állandó a hőmérséklet, bizony lassú az erjedés és könnyen betegesedik az őrhat a boroknak. Az idén hajlamosabbak is betegeskedtek, mert nagyobb volt a rothadás általában, mint más esztendőben. Ezért igyekeznünk kell a termelőknél, hogy megfelelően kezeljék, tárolják a borokat, vagy időben átadják a felvásárló szerveknek, ahol a szakszerű ápolást biztosítani tudják.

Hány fajta bort hoz forgalomba a vállalat?

A palackos borok közül a »Szegedi vörös«, »Pusztaszéri rizling«, »Csongrádi kádár«, »Pusztamérgesi rizling« és a »Küvidinka« fajtákat hozzuk forgalomba ebben az évben. A hordós borok közül az asztali fehér és színes, a pecsénye-fehér, a csemege-fehér és vörös, valamint a hegyvidéki vörösbort. A borok általában 12 százalékosak,

de akad bennük, mint például a csemegebortok 16 százalékos is.

Mennyi bor jut az ünnepekre Csongrád megyébe, illetve Szegedre?

Az ünnepekre való tekintettel 9 ezer hektóliter pótkeretet kaptunk, így összesen 21 ezer hektóliter bort adunk át a vendéglátóipar, a kereskedelmi vállalatoknak és a földművelőszövetkezeteknek. Az utóbbi években ilyen nagy értékesítési tervszámunk nem volt. Az ország több városába és vállalatának szállítunk. Kifogások a közelmúltban nem merültek fel. A palackozást azonban megnehezíti, hogy a háziaszonyok közül sokan nem hozzák vissza a kiürült üvegeket. Csongrád megyében az ünnepekre 2810 hektóliter pótkeretet kaptunk hordós borra. Összesen ebben a negyedévben 6610 hektoliter jut a megyébe. Palackos bor közel 100 hektoliter. Szeged borellátása is biztosított. Hordós borból 300 hektoliterrel adunk ki többet az ünnepekre való tekintettel. Összesen a negyedévben 2200 hektoliter hordós- és 140 hektoliter palackozott bort kap a város. Ha csak a hordósbort számítjuk, ez több mint egymillió nagyfröccsöt jelent.

N. P.

Kodály-hangversenyt rendeznek a szegedi egyetemeken

Kodály Zoltán születésének 75. évfordulója alkalmából a Szegedi Tudományegyetem és az Orvostudományi Egyetem közös hangversenyt rendez december 13-án, pénteken este hat órai kezdettel a központi egyetem aulájában. A hangversenyt közreműködik a két egyetem, valamint a Radnóti M. Függetlenség és a Tömörkény István Leánygimnázium énekkara. Az énekkarokat Mihálka György, egyetemi karnagy vezényli. A hangversenyt dr. Jákó Gyula, az Orvostudományi Egyetem rektora méltatja megnyitási előadásában Kodály Zoltán munkásságát.

Szegedi gyermekek gyógyüdülőkben

Az elmúlt hetekben az ország legszebb helyeire vitt el üdülni a szakszervezet több gyengébb szervezett gyermekeit. Szegedről Parádán, a Velencei-tó környékén és Tordason 33 napot töltöttek a gyermekek, ahol teljesen ingyenes gyógyüdülést nyújtott számukra a szakszervezet. A gyerekek nagyon jól érezték magukat, felejthetetlen élményt jelentett számukra ez a majdnem öt hét. A tanulásban sem volt kiesésük, mert minden üdülőben pedagógusok foglalkoztak velük.

Rendszeresen megtartották az órákat azokból a tantárgyakból, amelyeket az iskolákban tanultak. Érthető volt a gyermekek és szülők öröme (Leipniker Péterné leveléből)

A városi pártbizottság a történelmi jelentőségű, nemzetközi dokumentumokról tájékoztatta a szegedi pártaktivistákat

Tegnap, pénteken délután 2 órakor az MSZMP Szeged városi bizottsága az alapszervezeti párttitkárok, pártaktivisták részére tájékoztatót tartott. Ifj. Komócsin Mihály elvtárs, a városi pártbizottság titkára beszámolt az MSZMP Központi Bizottsága november 29-i, legutóbbi üléséről, a szocialista országok kommunista és munkáspártjai képviselőinek 1957. november 14–16-i moszkvai értekezletén elfogadott nyilatkozatáról, továbbá 64 ország kommunista és munkáspártjának a világ népeivel intézett békekiáltványáról. Ifj. Komócsin elvtárs vázolta a történelmi jelentőségű nemzetközi dokumentumok széleskörű megismerését, kapcsolatos tennivalókat, amelyek a pártszervezetekre várnak.

Az aktívaértekezlet egyhangúan egyetértett a nagy jelentőségű nyilatkozattal és a 64 ország kommunista és munkáspártjainak békekiáltványával.

Juhász Gyula és József Attila

Horesnyi László visszaemlékezése József Attiláról

Az alábbiakban megemlékezést közlünk a most készülő József Attila Emlékkönyv anyagából. Felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy a nagy proletárvilági életét, költészetét, fejlődését dokumentáló József Attila emlékkiállítás ma délben 12 órakor a múzeum kupolacsarnokában Dér Endre József Attila-díjas író nyitja meg.

1924-et írtunk, amikor először találkoztam József Attilával. Kétszáz évvel ezelőtt volt. Kedd, páras volt a levegő, mikor hosszú távollét után újra hazatértem. Úgy éreztem, hogy a nagy költő, aki a nagy költőnek új világszemléletet adott. Tanított, nevelte, s töltetett meg a nagy költővel. Segített Attilát. Szinte minden másnap előttem állt, ahol éjbe és ott szembetáltam magam egy fiatal emberrel. Nyúlás alatti, határozott vonású, dús hajú volt. Elénk szempár nézett rám kíváncsi. Bemutatkozunk. Mától kezdve — mondtam —, ha nincs ellenvetése, szobátársak leszünk egy darabig. Az idegen nagyon örült, hogy ketten leszünk együtt, akivel esténként elbeszélgethet.

Első benyomásom József Attiláról az volt, hogy a nagy költő, aki a nagy költőnek új világszemléletet adott. Tanított, nevelte, s töltetett meg a nagy költővel. Segített Attilát. Szinte minden másnap előttem állt, ahol éjbe és ott szembetáltam magam egy fiatal emberrel. Nyúlás alatti, határozott vonású, dús hajú volt. Elénk szempár nézett rám kíváncsi. Bemutatkozunk. Mától kezdve — mondtam —, ha nincs ellenvetése, szobátársak leszünk egy darabig. Az idegen nagyon örült, hogy ketten leszünk együtt, akivel esténként elbeszélgethet.

A költeményeket, verseket sokszor hajnalig tartó vitákban elemeztük. Ebben az időben járt el hozzánk Juhász Gyula, aki Attilát még Makórról ismerte. Sokat biztatta fiatal költőit, mindig azt mondta: »Akármik is, én tudom, hogy Attilából nagy költő lesz. Nem kell őt féltetni, meg fogja találni helyét az irodalomban és az életben is«.

»Ugyan Gyula bácsi — felelt Attila szégyenkezve, minek dicsekszem már megint, maga mondta, hogy nem jó ha egy fiatal költőt agyondicsérnek, mert a verset senki sem fogja elismerni«.

Attilában még nem volt teljesen kialakulva egy irodalmi irány. Ez volt az az idő, mikor

Attila a polgári és a forradalmi költészet között ingadozott. Juhász Gyula volt az, aki őt végleg a szegények oldalára állította. Ő volt az az ember, aki a fiatal költőnek új világszemléletet adott. Tanított, nevelte, s töltetett meg a nagy költővel. Segített Attilát. Szinte minden másnap előttem állt, ahol éjbe és ott szembetáltam magam egy fiatal emberrel. Nyúlás alatti, határozott vonású, dús hajú volt. Elénk szempár nézett rám kíváncsi. Bemutatkozunk. Mától kezdve — mondtam —, ha nincs ellenvetése, szobátársak leszünk egy darabig. Az idegen nagyon örült, hogy ketten leszünk együtt, akivel esténként elbeszélgethet.

Az öröme azonban rövidesen üröm jött, a jól ismert Horger üggy. Nagyon szomorú napjai voltak ezek Attilának. Sokszor egész nap és éjjel csak fektett az ágyon, gondolataiban merülve nézett maga elé. Gondoltuk, biztattuk őt, én is, anyám is, ne vegye olyan komolyan a dolgot, felejtse el, legfőképpen pedig egyen, mert legyöngül. Juhász Gyula is sokat felkereste őt ekkor és ismét csak ő volt az, aki újra lelket öntött belé.

Öthonülő napok következtek. Beszélgettünk erről-arról. József Attila sokszor emlegette, hogy el szeretne menni külföldre, ki ebből a fojtogató életből. Kifejezte számátalanszor azt is, hogy nem hisz már jöteknéködő polgári barátainak sem.

Később már az Emke Kévéháza sem járt, azt mondta, hogy nem bírja meginni a kávé, amikor ott néztek rá: nini itt van a költő, aki issza a műkegyelem-kávékat. Így telt az idő, míg el kellett válnunk egymástól. Meghatódva búcsúztunk el és soha többet nem találkoztam vele. Juhász Gyula mondata később, hogy szeretne József Attila Szegedre jönni, de a szörnyű átok: a pénztelenség nem engedte meg neki az utazást.

Szegeden „játszik” az automata zenegép

Ma helyezik üzembe a MÁV Utasellátóban

Ha valaki beül a Szegedi Nagyalomás MÁV Utasellátójának étkezdéjébe és visszaemlékszik a három hónappal ezelőtti állapotokra, jóleső érzéssel tapasztalhatja azt az előnyös változást, amely az étterem minden asztalán, a kiszolgáláson és a tisztaságon megmutatik.

A további tervek megvalósítása Szeged egyik legszebb, nagyvárosi jellegű szórakozó helyévé varázsolja az éttermet. Kovács Gyula a budapesti műszaki csoport vezetője és Ragályi Jenő, az üzem vezetője összefogásából született meg a terv: a fővárosi »Hangulat«-espresszóból el kell hozni az Utasellátóban az országban egyedülálló, automata zenegépet. A tervet, tett követte, s ma este már ünnepélyes keretek között át is adják a közönségnek a »zenekombinátot«.

Miből is áll ez a gépesoda, hogyan kell kezelni? Az automataban száz lemez van, opera, művész és tánclemezek vegyesen.

Csepri József

Kilencvenkét ember elindul az igazi nagyüzemi mezőgazdálkodás útján

Kilencvenkettő — ezt a számot azt hiszem ebben a vonatkozásban csak ma írhatom meg le, mert holnap, holnapután már többen lesznek. Hiszen manapság nagyon sok mezőgazdasági munkás, szegény paraszt felében megfordul a gondolat: — Vajon érdemes-e megszíni munkahelyekre eljánni, érdemes-e tavasztól őszig napszámos kényéren a »más tarlójában« élni, vagy egyáltalán segédmunkásként dolgozni üzemből, amikor mi mégis csak a parasztelelben vagyunk otthon.

Mostanában egyre többen

indulnak el ezek az emberek, felkeresik a termelőszövetkezeteket, ahol egész életre biztosíthatják tisztességes megélhetésüket. Amikor a Felszabadulás Termelőszövetkezetben jártam, akkor is éppen beérkezett egy ember. Külsőjeből ítélve szerény, jó dolgos lehet. Kocsiskodott, napszámoskodott eddig több felé, ahol éppen munka adódott. Azt mondta úgy jön, hogy örökre itt akar maradni. Ő már mostanában alighanem a huszadik jelentkező. Az előtte érkezők között van olyan is, aki tavaly októberben az apjával Falusi István egykori szegény paraszttal együtt úgy ment el, hogy gondtalan megélhetésükhöz semmiük sem hiányzott. Most már fia után az öreg is visszajönne, csak restelli még kicsit a dolgot.

Ki tudná megmondani, hány ilyen van még? Pedig nem lehet azt mondani, hogy jelenleg valami világrengető jövedelemmel zárnák a Felszabadulás Tsz tagjai az esztendőt. Egy munkaegységre »csak« 36 forint körül jut pénz és termény együtt. Buza 4,15 árpa 2,50, kukorica 5, krumpli 1,90, lucerna 2,20, kg esik munkaegységként. Hátolt rizsből 11 deka, kukoriból pedig 14 deka jön meg egységként az előbbiekhöz: 3 forint 50 fillér értékben pedig kukoricaszárát, szalmát osztanak. ezeken felül a többi készpénz. Más esztendőben több is volt en-

nél, és már a közeljövőben is több lesz, mert a Felszabadulás Tsz tagjai most vannak igazán elindulóban az ideális mezőgazdasági nagyüzem kialakítása felé.

Az igazgatóság éppen ezekben a napokban negyvenkét forintos óriási méretű szövetkezeti beruházásokról tárgyal a kormány megbízottakkal. E nagy anyagi áldozat árán teljesen

átalakul a gazdaság

jelenleg még eléggé külteries arculata. A szövetkezet kertgazdálkodásra legalkalmasabb területeit földalatti vízvezetékhalókkal csatornázák alá, azáltal a legkorszerűbb öntözéses kertgazdálkodás válik lehetővé. A jövőben nem kell ezer és tízezer munkórát öntöző barázdák, csatornák kiépítésére fordítani. Néhány, a vízaknak tetejére erősíthető szórófeje segítségével egy ember órák alatt nagy területeken végezheti el az öntözést. Minden különösebb munkát igénylő előkészület nélkül. Mindez elsősorban a fűszerpaprika belterjes termeléséért történik. Az új módszerekkel 90–100 mázsás terméseredmények elérésére is van lehetőség. Ez a haszon pedig rövid idő alatt többszörösösen fizeti vissza az érte hozott anyagi áldozatokat. Ugy tervezik a szövetkezetben, hogy ezt a földalatti csatornarendszert már tavaszra megépítik, de ha valami akadály lenne ennek, akkor is öntözéses módszerekkel termelik már az új esztendőben a fűszerpaprikát, egyelőre 40 katasztrális holdon. Víz van bőségesen, öntöző csatornák is vannak, melyek — ha kell — a Tisza vaktól hozzák ide a szomszagos baktói földekre. Az említett negyvenkét forintból termálvizet akarnak fúrni. Meglegyűző fűtők májat a máris készülő üvegházakat, melyek körül tizholdnyi területen primorkertészet létesül.

A tagság egyik leghőbb vá-

gya most, hogy a párt és az állam segítségével végre megoldódjanak

a gépesítési problémák

is. A Felszabadulás Tsz tagjai csaknem valamennyien azt állítják: ha nekik is lennének saját gépek, ezzel nagymértékben csökkenthetnék a termelési költségeket. Ezáltal jobban fejlődhetne a közös vagyon is. Ez a probléma már eléggé régi keletű, de még mindig nem ülték le a vezetőséggel és a tagsággal, nem adták tudtukra világosan, hogy mi ebben a kérdésben a párt és a kormány határozott álláspontja. Jőfor-mán még kísérlet sem történt eddig arra, hogy elfogadható módon megmagyarázzák itt az embereknek: mennyire célszerű, vagy nem célszerű a szövetkezetnek a vontató, traktor vagy más munkagépeket vásárolni. Szükséges lett volna már egy legalábbis megközelítően pontos mérleget készíteni arról, hogy a saját gépekkel végzett munka hátrányai és előnyei közül melyik a nagyobb.

Emhez hasonló nehézségek mutatkoznak még a szövetkezetben, de ma már mégis abban a helyzetben van a tagság, hogy szakítani tud a régi, viszonylag kis jövedelmet adó termelési módszerekkel.

A Felszabadulás Tsz tagsága több milliós nagy vagyonát, szép jövőjét szívesen osztja meg a kívülállókkal. Sokat ígérő terveik megvalósulását nemcsak saját két kezük munkájára alapozzák, hanem azokra a kis- és szegényparasztokra is, akik jelenleg jórészt még idősokas, vagy alkalmi munkából élnek, akik előbb-utóbb eljutnak a szövetkezetekhez.